

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA
I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH
BRANŻA BUDOWLANA

1. Roboty rozbiórkowe [CPV 45110000-1]

Prace przygotowawcze przed rozbiórką.

Przed rozpoczęciem rozbiórki należy przygotować plac budowy. Do niezbędnych elementów zagospodarowania przyobiektowego w tym zakresie należą:

- Drogi do przyjazdu i odjazdu środków transportu
- Oświetlenie placu budowy
- Tablice ostrzegawcze i informacyjne

Zorganizować rytmiczną wywózkę materiałów z rozbiórki dla zapewnienia ciągłości prac rozbiórkowych

Zakres rozbiórek i demontażu:

- wykucie z muru starych ościeżnic
- rozbiórka drewnianych podłóg oraz podłóg z paneli podłogowych
- rozkucia na otwory drzwiowe
- demontaż okien, parapetów
- odbicia tynków
- zeskrobanie i zmycie powłok malarskich
- inne towarzyszące

2. Roboty murarskie [CPV 45262500-6]

2.1. Roboty murarskie polegać będą na murowaniu nowej ścianki działowej w pom. kotłowni z cegły pełnej gr. 12cm oraz zamurowania, niektórych otworów drzwiowych

W czasie robót murarskich przestrzegać następujących zasad:

- murowanie pierwszej warstwy z równoczesnym wyrównaniem podłoża
- murowanie kolejnych warstw z zastosowaniem grubości spoin poziomej w granicach 1 cm
- dociskanie każdego bloczka przez uderzenie gumowym młotkiem
- przestrzegać prawidłowego wiązania z zachowaniem zasady mijania spoin pionowych w kolejnych warstwach muru.

- zaprawę układać równomiernie w warstwie grubości 1 cm
- ściany podłużne i poprzeczne wykonywać równocześnie, odpowiednio je przewiązując

W przypadku, gdy zaprawa wytwarzana jest na placu budowy, należy kontrolować jej markę i konsystencję w sposób podany w obowiązującej normie. Przy przygotowaniu zapraw z gotowych suchych mieszanek dostarczanych w opakowaniach należy bezwzględnie stosować się do instrukcji narzuconych przez producenta, ze szczególnym przestrzeganiem ilości dozowanej do mieszanki wody i sposobu wymieszania zaprawy.

3. Tynkowanie tradycyjne – wykończone piaskiem kwarcowym [CPV 45324000-4]

Zakres robót przewiduje zastosowanie na nowych ściankach działowych, zamurowaniach, podmurowaniach poziomów kanalizacyjnych, tynków wewnętrznych cementowo-wapiennych kat. III. Po zamontowaniu drzwi oraz rozprowadzeniu instalacji należy uzupełnić uszkodzone tynki. Wykonanie tynków składa się z następujących faz:

- wyznaczenie powierzchni tynku
- wykonanie obrzutki
- wykonanie narzutu
- wykonanie gładzi z piasku kwarcowego, czyli ostatniej warstwy tynku
- szlifowanie powierzchni na gładko

Podłoża murowane pod tynki należy przed ułożeniem tynków oczyścić z pyłu i kurzu za pomocą szczotek, a w okresie letnim lub w przypadku nadmiernego wysuszenia - zwilżyć wodą. Podłoża z betonów - gładkie należy naciąć dłutami ręcznymi lub pneumatycznymi, a następnie oczyścić z kurzu i pyłu oraz zwilżyć obficie wodą. Narożniki ścian i otworów wzmocnić listwami podtynkowymi. Roboty wykonać zgodnie z "Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych" tom I, część 4 oraz PN-65/B-10101 - Roboty tynkowe.

4. Roboty malarskie [CPV 45442100-8]

Roboty malarskie

Roboty malarskie wykonać dopiero po zeszkobaniu i zmyciu starych powłok malarskich, wyschnięciu tynków i gładzi,

Malowanie istniejących lamperii - farbą ftalową dwukrotnie w kolorach pastelowych.

Powierzchnie podłoży pod malowanie powinny być gładkie, mocne (niepyłące, bez spękań i rozwarstwień), czyste (bez plam, pleśni, zaoliwień) i suche.

-Tynki wewnętrzne sufitów – malowane dwukrotnie farbami emulsyjnymi w kolorach pastelowych

(pistacja, morela, kość słoniowa) z wywinieciem na ściany ok. 0,2m.

-Tynki wewnętrzne ścian – malowane dwukrotnie farbami emulsyjnymi w kolorze pastelowym jasnym (pistacjowym ,morelowym, kości słoniowej).

5. Roboty w zakresie stolarki budowlanej [CPV 45421000-4]

5.1. Montaż stolarki okiennej.

UWAGA: Przed dokonaniem zamówienia, wymiary stolarki

okiennej należy sprawdzić w naturze !!!

WYMAGANIA MATERIAŁOWE

- **OKNA z tworzyw sztucznych wykonane z 5 komorowych kształowników z nieplastyfikowanego PVC** na wykonanie ościeżnic, ram skrzydeł i słupka stałego, zabezpieczone powłoką cynkową , kolor biały , uszczelki z kauczuku syntetycznego EPDM,
- **OKUCIA dla okna podstawowego** – kompletne , dostosowane do ciężaru własnego skrzydeł oraz obciążeń eksploatacyjnych, umożliwiające mikrowentylację z blokadą błędnego położenia klamki.
- **SZYBY – dla okien podstawowych** – szkło float gr. 4mm, zestaw szybowy jednokomorowy o wsp. $U \leq 1.1 \text{ W}/(\text{m}^2 \text{ K})$ w środkowej części zestawu.

Nawiewniki higroserowane - dwustrumieniowy – sterowany automatycznie,

- Nawiewnik musi się składać z trzech części: zewnętrznej – okapu akustycznego – 37dB; podkładki montażowej; nawiewnika, który odpowiada za sterowanie ilością nawiewanego powietrza,

- Przepływ powietrza 5-35m³/h z możliwością przymknięcia blokady,

- Kolor nawiewnika biały

MONTAŻ

Wymiary okien i drzwi powinny być odpowiednio mniejsze od wymiarów otworu w ścianie, da umożliwienia:

- swobodnego wstawienia ościeżnicy, wypoziomowania jej na klinach podpierających i ustawienie w pionie.

- zmiany wymiarów ościeżnicy, „pracy” w zmiennych warunkach cieplno-wilgotnościowych,
- zachowania cech geometrycznych ościeżnicy w przypadku ruchów konstrukcji budynku,
- wykonania uszczelnień,
- uzyskania spadku na obróbkach odprowadzających wodę i montażu parapetów wewnętrznych przy oknach.

Przy oknach z PVC- z uwagi na rozszerzalność liniową pod wpływem temperatury - luzy na wbudowanie różnicuje się odpowiednio do wymiarów gabarytowych i koloru okien. W przypadku jasnych kolorów okien minimalny luz (na stronę) powinien wynosić:

- 10 mm przy wymiarach do 1,5 m,
- 15 mm przy wymiarach do 2,5 m,
- 20 mm przy wymiarach do 3,5 m.

Luzy w części progowej, wynoszące zwykle 25-40 mm, mogą być zmniejszone, ale należy mieć na uwadze zachowanie spadku na zewnętrznych obróbkach odprowadzających wodę i zamontowanie parapetów.

Przy ustalaniu wymiarów należy brać pod uwagę oprócz wymiarów nominalnych ościeży i okien również dopuszczalne odchyłki ościeży takie jak:

- w ścianach surowych nie otynkowanych ± 10 mm dla wymiarów do 2,5 m oraz ± 15 mm dla wymiarów od 2,5 m do 5,0m,
- w ścianach gotowych otynkowanych i z cegły licowej $+ 5$ mm dla wymiarów do 2,5 m oraz ± 10 mm dla wymiarów od 2,5 m do 5,0 m.

Dopuszczalne odchyłki wymiarowe ościeżnic wynoszą ± 5 mm.

W ościeżach z szerokim węgarkiem i w ścianach przewidzianych do docieplenia należy brać pod uwagę ewentualną potrzebę poszerzenia ościeżnicy dodatkowymi elementami, aby uniknąć całkowitego zasłonięcia ościeżnicy. Ościeża przygotowane do wbudowania okien i drzwi balkonowych powinny odznaczać się dokładnością kształtów i wymiarów, ich płaszczyzny powinny być równe, gładkie i oczyszczone z pyłu.

Warstwa izolacji termicznej w ścianach wielowarstwowych powinna równo dochodzić do krawędzi otworu na całym obwodzie ościeża.

Okna z pcv i aluminium powinny być dostarczone na budowę w stanie ostatecznym wykończonym.

Podczas transportu i składowania na budowie nie powinny doznawać uszkodzeń, odkształceń.

Usytuowanie okien aluminiowych w grubości ściany oraz uszczelnienie połączeń powinno umożliwiać utrzymanie na wewnętrznych powierzchniach ościeża temperatury wyższej co najmniej o 1°C od punktu rosy powietrza w pomieszczeniu przy obliczeniowych wartościach temperatury powietrza wewnętrznego i zewnętrznego oraz obliczeniowej wilgotności względnej powietrza w pomieszczeniu.

Jeżeli przy przewidywanym usytuowaniu okna nie jest dokładniej znany przebieg izoterm, to należy stosować zasady ogólne, zgodnie z którymi:

- w ścianie jednowarstwowej okno powinno znajdować się w środku grubości ściany,
- w ścianie jednowarstwowej z ociepleniem zewnętrznym okno powinno być dosunięte do warstwy ocieplenia,
- w ścianie wielowarstwowej (szczelinowej) okno powinno znajdować się w strefie izolacji termicznej ściany.

Przed właściwym zamocowaniem ościeżnica powinna zostać ustawiona i zablokowana w ościeżu za pomocą klinów montażowych, poduszek pneumatycznych lub specjalnych ścisków montażowych.

Po wypoziomowaniu progu i ustawieniu w pionie powinny być zachowane jednakowe luzy przy stojakach i nadprożu, a w ościeżu z węgarciem również luz przy płaszczyźnie węgarca.

Próg ościeżnicy powinien zostać podparty na klinach lub klockach podporowych, które zostaną na stałe. Przy posadowieniu okna na nie przesklepionej warstwie izolacji termicznej w ścianach warstwowych podparcie progu powinny stanowić konsole stalowe zamocowane do konstrukcyjnej warstwy muru.

Punkty wstępnego mocowania ościeżnicy (klinowania w ościeżu) powinny być rozmieszczone przy narożach ościeżnicy, aby nie spowodować wygięcia elementów ościeżnic. Do właściwego zamocowania ościeżnicy w ościeżu są stosowane kotwy, tuleje rozpierane lub specjalne wkręty.

Z uwagi na konstrukcję ściany kotwy mogą być stosowane do wszystkich rodzajów ścian, natomiast tuleje rozpierane i wkręty nie mogą być stosowane do ścian szczelinowych, w których ościeżnica jest osadzona w strefie izolacji termicznej.

Rodzaje łączników, ich wymiary i rozstaw powinny być tak dobrane, aby spełnione były wymogi bezpieczeństwa z uwagi na obciążenia, jakie występują w eksploatacji okien. Wszystkie stosowane łączniki muszą być zabezpieczone antykorozyjnie.

Kotwy powinny być wykonane z blachy grubości minimum 1,5 mm, kształt części połączeniowej z ościeżnicą trzeba dostosować do jej profilu. Kotwy mocuje się w określonych rozstawach na obwodzie ościeżnicy (wczepia się w profil lub przykręca wkrętami) przed jej wstawieniem w ościeże. Drugi koniec kotwy przytwierdza się do muru kołkami rozporowymi lub specjalnymi wkrętami. Mocowanie ościeżnic na wkręty lub tuleje rozpierane wymaga przewiercenia elementów ościeżnic. Przy wierceniu otworów i dokręcaniu wkrętów lub śrub należy stosować pomocnicze kliny zabezpieczające przed przesunięciem ościeżnicy lub wygięciem mocowanego elementu. Długość tulei i specjalnych wkrętów powinna być tak dobrana, aby uwzględniając szerokość mocowanego elementu i luz, uzyskać niezbędne ich zagłębienie w ścianie. Wielkość tego zagłębienia zależy od materiału ściany i typu zastosowanego łącznika i jest określona przez producenta łączników. Orientacyjne, minimalne zagłębienie w betonie wynosi 30 mm, a w gazobetonie lub cegle dziurawce 60 mm. Te same zasady powinny być stosowane przy mocowaniu kotew do muru.

Przy łączeniu okien (okien i drzwi balkonowych) w zestawy stykające się elementy ościeżnic łączy się na wkręty lub śruby w rozstawach jak przy łączeniu z murem. W styki ościeżnic powinny być wstawiane łączniki przewidziane do konkretnego systemu okien. Przy tworzeniu zestawów okien z PVC i aluminium o dużych gabarytach powinny być stosowane, zgodnie z wytycznymi producenta łączniki umożliwiające kompensację rozszerzalności liniowej.

Luz na wbudowanie, czyli szczelinę między ramą ościeżnicy a ościeżem, należy wypełnić materiałem uszczelniającym w celu uzyskania odpowiedniej izolacyjności termicznej i akustycznej uwzględniającej:

- rozszerzalność materiału ramy ościeżnicy.
- zabezpieczenie szczeliny od strony zewnętrznej przed wnikaniem wody z opadów atmosferycznych.
- zabezpieczenie szczeliny od strony wewnętrznej przed wnikaniem pary wodnej.

Izolację cieplną przy zachowaniu strefowego układu uszczelnień materiałem izolacyjnym może być poliuretanowa pianka montażowa, wełna mineralna lub wata szklana. W przypadku pianek poliuretanowych montażystom powinny być znane ich właściwości i warunki stosowania, technika nanoszenia. Przy uszczelnianiu wyrobów o dużych gabarytach należy stosować rozporoki zabezpieczające przed wygięciem ramy przez rozprężającą piankę.

Izolację paroszczelną zabezpieczającą przed wnikaniem pary wodnej daje zastosowanie folii paroizolacyjnej przyklejanych jednym brzegiem do ościeżnicy, drugim do ościeża lub kitu silikonowego ułożonego w szczelinie między krawędzią ościeżnicy a ościeżem. W obu przypadkach powinny być spełnione warunki do uzyskania trwałej przyczepności do ramy i ościeża. Użycie folii pozwala

zabezpieczyć szczeliny nierównomierne i szerokie. Silikonem należy uszczelniać na podkładzie uzyskanym przez wciśnięcie w szczelinę okrągłego sznura np. polietylenu. Grubość warstwy silikonu powinna wynosić około połowy szerokości szczelin. Izolacja zewnętrzna zabezpieczająca przed wnikaniem wody z opadów atmosferycznych powinna być paroprzepuszczalna (w większym stopniu niż ta od strony wewnętrznej) i powinna zabezpieczać przed wnikaniem wody w warunkach silnego wiatru. Uszczelnienie może stanowić folia paroprzepuszczalna lub rozprężne taśmy uszczelniające. Przy gwarantowanych uszczelnieniach wewnętrznych od zewnątrz można wykonać szczelniejsze wykończenia np. kitem silikonowym. Przy montażu okien i drzwi należy stosować się do wymogów określonych przez ich producentów oraz wymagań warunków technicznych wykonania i odbioru robót.

Ostatni etap montażu stolarki to montaż dodatkowego wyposażenia jakimi są sterowniki higrosterowalne o parametrach nie niższych niż Aereco 20-50 montowane po 1szt. w oknach sal lekcyjnych i ewentualnie korytarzy w ilości 71 szt.

5.2. Obróbki blacharskie – parapety zewnętrzne

Wszelkie materiały do wykonania obróbek blacharskich powinny odpowiadać wymaganiom zawartym w normach polskich lub aprobaty technicznych ITB dopuszczający dany materiał do powszechnego stosowania w budownictwie.

- Blacha stalowa powlekana płaska malowana proszkowo w kolorze brązowym powinna odpowiadać normom PN-62/B-10245 i PN-73/H-92122. Grubość blachy 0,7 mm

Zasady wykonywania obróbek blacharskich.

W przypadku obróbek blacharskich należy stosować się do następujących zaleceń:

- roboty blacharskie z blachy powlekanej mogą być wykonywane o każdej porze roku, lecz w temperaturze nie niższej od -15°C, a w przypadku blach cynkowanych w temperaturze nie niższej niż 5°C. Robót nie wolno wykonywać na oblodzonych podłożach, Przed ułożeniem parapetów zewnętrznych należy wykonać spadki z zaprawy cementowej. Wszystkie wygięcia blach powinny być wykonane w taki sposób, aby nie nastąpiło pęknięcie blachy lub odprysnięcie powłoki zabezpieczającej blachę.

Obróbki z blachy należy wykonywać zgodnie z wymaganiami podanymi polskich normach wyrobów i wymaganiami producenta oraz normą PN-B-02361:1999.

Przy wykonywaniu obróbek blacharskich należy pamiętać o konieczności wykonania dylatacji. Dylatacje konstrukcyjne powinny być zabezpieczone w sposób umożliwiający przeniesienie ruchów poziomych i pionowych dachów w taki sposób, aby następował szybki odpływ wody z obszaru dylatacji.

5.3. Montaż parapetów wewnętrznych

Prefabrykowane parapety ze sztucznego marmuru kolorze jasnym szer. 35cm zaleca się układać na piance montażowej ze spadkiem do wewnątrz pomieszczenia. Zapewnia ona dobrą izolację termiczną i ułatwi ewentualny demontaż parapetu w przyszłości. Styk okna i parapetu wewnętrznego również uszczelniamy masą silikonową.

6. Pokrywanie ścian [CPV 45430000-0]

Okładziny ścian w pom. kotłowni (nowa ścianka), ściana w pom socjalnym na wys. 1,50 w miejscu usytuowania zlewu i brodzika, uzupełnienia po robotach remontowych- płytkami glazurowanymi w kolorze jasnym pastelowym.

6.1. Kładzenie glazury. [CPV 45410000-4]

Okładziny ścian z płytek glazury do wysokości 1,50m (pom. socjalne) oraz 2,20m (ścianka w kotłowni) . Wymiary płytek ok. 20x25 cm gr. 8 mm, powierzchnia gładka. Kolor płytek uzgodnić z inwestorem i użytkownikiem , preferuje się jasny pastelowy . Wykończenia narożników listwami wykańczającymi. Styki urządzeń sanitarnych z okładziną ceramiczną uszczelnić silikonem.

7. Stolarka i Ślusarka drzewiowa [CPV 45422100-2]

Zamontować drzwi jednoskrzydłowe płytowe fabrycznie wykończone. Należy obsadzić ościeznice stalowe oraz drzwi drewniane płytowe gładkie malowane, kompletne w zamki z wkładką , klamki szyldy.

Przy wbudowywaniu ościeznic drzwi odległości między punktami mocowania ościeznicy nie

powinny być większe niż 75 cm, a maksymalne odległości od naroży ościeżnicy - nie większe niż 30 cm.

Ościeżnicę po ustawieniu do poziomu i pionu należy mocować za pomocą kotew lub haków osadzanych w murze, albo za pomocą dybli. Szczeliny powstałe pomiędzy ościeżem i ościeżnicą po osadzeniu ościeżnicy w ściany zewnętrzne należy wypełnić na obwodzie materiałem izolacyjnym, dopuszczonym do wykonywania tego rodzaju robót. Skrzydła drzwiowe montować po wykonaniu wszystkich prac malarskich i posadzkarskich.

Uwaga:

Do pomieszczenia projektowanej Kotłowni należy zamontować drzwi stalowe przeciwpożarowe o odporności ogniowej EI 60.

8. 45432100-5 Kładzenie i wykładanie podłóg - wykładzina homogeniczna

Minimalne parametry techniczne wykładziny

- grubość warstwy użytkowej – 2,0mm
- ochrona powierzchni – PUR
- grubość całkowita – 2,0mm
- ciężar całkowity – 3000g/m²
- ognioodporność – wg EN ISO 9239-1 - ≥ 8 kW/m²
- grupa ścieralności – Grupa P
- Wgniecenia reszkowe – ok. 0,03mm
- oddziaływanie kólek krzeseł – brak uszkodzeń
- elektrostatyczność < 2kV
- Antypoślizgowość wg EN 13893 $\geq 0,3$

8.1 Układanie wykładzin elastycznych obiektowych homogenicznych

Roboty przygotowawcze

- Zerwanie starych podłóg drewnianych
- wywiezienie nadmiaru ziemi i piasku
- wykonanie podkładu z piasku gr. 10cm
- wykonanie podłoża z betonu B-10 gr. 10cm

- wykonanie izolacji 2x folia polietylenowana podłożu betonu i następnie na izolacji ze styropianu
- wykonanie izolacji termicznej ze styropianu EPS 100 038 gr. 10cm
- wykonanie warstwy wyrównawczej z zaprawy cementowej gr. 5cm z zatopioną siatką stalową
- gruntowanie podłoża środkiem gruntującym

Przygotowanie podłoża

Podłoże powinno być gładkie, odpowiedniej wytrzymałości, równe, suche, oczyszczone z wszelkich zanieczyszczeń i przygotowane zgodnie z miejscowymi przepisami budowlanymi.

Wszelkie oznaczenia mogą być dokonywane jedynie ołówkami grafitowymi. Należy pamiętać, że wszelkie oznaczenia flamastrami, markerami, długopisami, piórami kulkowymi itp. spowodować mogą odbarwienia na skutek dyfuzji tuszu w strukturę wykładziny. Do przygotowania podłoża używaj tylko mas wodoodpornych. Wilgotność podłoża nie powinna być wyższa niż 2% dla cementu i 0,5% dla anhydrytu (gipsu).

Przygotowanie materiału

Przed instalacją należy sprawdzić rolki wykładziny pod kątem numerów fabrycznych. Zachowaj etykiety fabryczne wszystkich rolek, aż do chwili zakończenia instalacji.

Uwaga: W celu uniknięcia różnicy w odcieniach, do jednego pomieszczenia należy dobrać wykładzinę pochodzącą z tej samej serii produkcyjnej. Zaleca się również układanie wykładziny kolejno sąsiednimi numerami rolek.

W miarę możliwości rolki należy przewijać przed instalacją. Rolki należy przechowywać w pozycji pionowej lub poziomo w jednej warstwie.

Instalacja wykładzin elastycznych

Jeżeli lokalne normy i standardy budowlane precyzują zakres stosowania i sposób układania tego rodzaju wykładzin, który różni się od przedstawionych w niniejszej instrukcji, to należy stosować się do tych zaleceń, a niniejszą broszurę traktować jako dodatkowe uzupełnienie wiadomości. Przed instalacją wykładzina powinna przyjąć temperaturę pomieszczenia (nie niższą niż 18°C). Dopiero wtedy przytnij arkusze wykładziny. W miarę możliwości rozłóż je na płaskim podłożu, by materiał pozbył się naprężeń i przyjął temperaturę pomieszczenia. Jest to szczególnie istotne w przypadku dłuższych arkuszy.

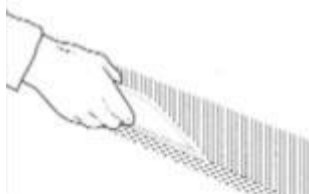
Należy unikać marszczenia i zaginania materiału, gdyż może to doprowadzić do nieodwracalnych zmian.

Używaj tylko klejów przeznaczonych do wykładzin winylowych, stosuj się do wskazań producenta

klejów.

Arkusze wykładziny należy łączyć termicznie przy pomocy sznura spawalniczego .

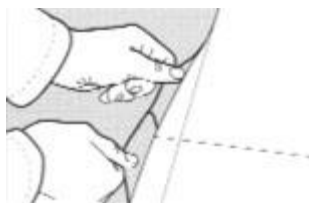
Dopasowanie. Cokoliki i narożniki

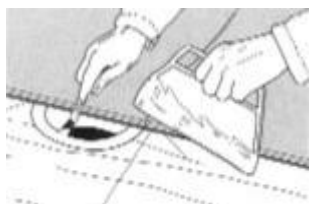
Przy użyciu przymiaru i ołówka zaznacz Linie na wszystkich ścianach pomieszczenia na wysokości ok. 10 cm. Przy pomocy drobnoząbkowanej pacy nałóż warstwę kleju na ściany do poziomu linii. Rozprowadź część kleju na podłoże (tak jak to pokazano na rysunku).

Podczas gdy klej nabiera ciągliwej konsystencji, przytnij wykładzinę według projektu. Długość arkuszy powinna przewyższać długość pomieszczenia, oznacz środek arkusza oraz środek podłoża prostopadłymi osiami. Ułatwi to ułożenie arkusza we właściwej pozycji. Punkty przecięcia osi na wykładzinie i na podłożu powinny zachodzić na siebie.

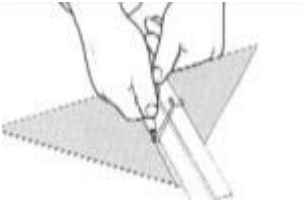
Jeśli szerokość pomieszczenia przekracza szerokość wykładziny (tzn. jeśli dla przykrycia podłoża potrzeba więcej niż jednego arkusza), zaznacz na podłożu linię równoległą do ściany wzdłużnej w odległości 12 cm od miejsca, gdzie sięga arkusz wykładziny. Na tej linii zaznacz środek pomieszczenia. Na odwrotnej stronie wszystkich arkuszy zaznacz ich środek prostopadłymi osiami. Punkty przecięcia osi na podłożu i na arkuszach powinny zachodzić na siebie.

Zwiń arkusze z potowy długości pomieszczenia. Rozprowadź klej na podłożu pacą zębatą. Wokół otworów ściekowych i w miejscach trudno dostępnych użyj pędzla z miękkiego włosia. Wokół i wewnątrz otworów ściekowych zastosuj klej kontaktowy. Stosuj się do zaleceń producenta kleju, który wybrałeś.

Dociśnij starannie wykładzinę rolką narożnikową.

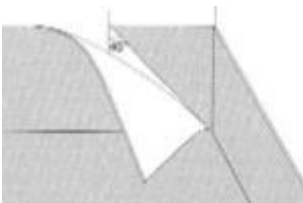

Powstała luka musi zostać uzupełniona trójkątem wyciętym z wykładziny. Aby ułatwić przyklejanie trójkąta, wykonaj żłobek na odwrotnej stronie materiału za pomocą noża okrągłego. Głębokość żłobka nie powinna przekraczać połowy grubości arkusza.

Przy pomocy rolki narożnikowej dociśnij wykładzinę tak, aby przylegała ściśle do linii zetknięcia ściany z podłogą.

W pomieszczeniach, gdzie arkusz wykładziny wystarcza dla zakrycia całego podłoża, klej można rozprowadzić na całej powierzchni przed położeniem arkusza. Metoda ta wymaga doświadczenia, lecz jest najszybsza.

Połączenie narożnikowe powinno być umieszczone na jednej ze ścian, pod kątem ok. 45°.

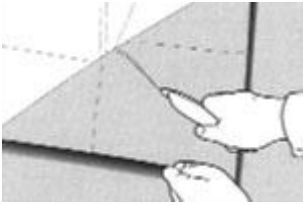
Wybierz najmniej widoczną (słabo oświetloną) ścianę.

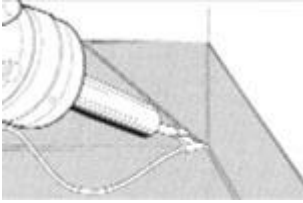
Teraz możesz zagiąć trójkąt i docisnąć go do narożnika. Jeżeli trójkąt będzie zachodził na część ścienną wykładziny, przytnij nadmiar materiału tak, aby krawędzie dokładnie do siebie pasowały. Przetnij zachodzący materiał, aby ściśle przylegał. Frezowanie i spawanie połączeń należy wykonać po dokładnym wyschnięciu kleju

W narożnikach wewnętrznych należy przeciąć fałdę materiału rozpoczynając na wysokości ok. 5 mm nad podłożem. Jeżeli przed dopasowaniem materiału zachodzi potrzeba jego podgrzania (uplastycznienia), podgrzej także przestrzeń pomiędzy ścianą a materiałem. Dzięki temu wykładzina będzie lepiej przylegała do pokrytej klejem ściany.

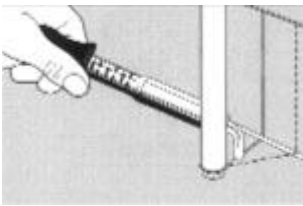
W narożnikach zewnętrznych wykładzinę należy odgiąć i naciąć, rozpoczynając na wysokości ok. 5 mm nad podłożem. (Linie na rysunku pokazują zarys narożnika na arkuszu i pozycję przecięcia pod kątem 45"). Następnie należy wykonać cięcie po przekątnej, tak jak pokazano na rysunku.

W narożnikach wewnętrznych i zewnętrznych użyj do spawania zgrzewarki termicznej. Końcówka do zgrzewania sznurowego Tarkett jest specjalnie przystosowana do zgrzewania podłóg winylowych. Doskonały rezultat zapewnia stosowanie końcówki reperacyjnej firmy Tarkett (Swan neck), którą ostatecznie uszczelnia się wszystkie zgrzewy wzdłuż ścian i podłóg.

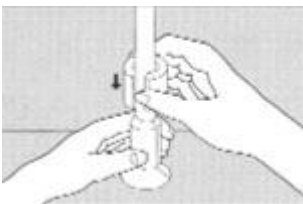
Dopasowanie wykładziny wokół rur i podłogowych otworów ściekowych

W przypadku rur usytuowanych w pobliżu ścian wykonaj nacięcie w arkuszu i dociśnij wokół rury tak, by powstał kołnierz. Jeśli rura znajduje się blisko ściany, cięcie należy wykonać tak, jak pokazano na rysunku (linia przerywana). Jeśli osłona rury wykonywana jest:

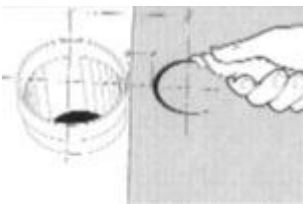
A) z wykładziny podłogowej:

- przygotowaną osłonę należy dopasować do rury, następnie używając kleju kontaktowego przykleić i ostatecznie zespawać brzegi wykładziny, używając w tym celu końcówki typu "swan neck" (szyja łabędzia).

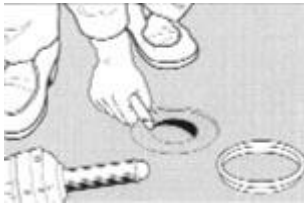
B) Osłony prefabrykowane - zamontuj wg wskazań producenta. Dla dodatkowego uszczelnienia wokół rur można użyć odpowiedniego uszczelnacza do zgrzewów, bądź masy uszczelniającej (np. silikon, Aquatät lub podobne).

Uszczelniacz należy stosować pomiędzy podłożem, a arkuszem winylowym.

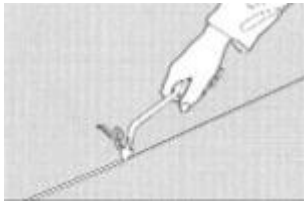

W przypadku rur ściekowych zegnij arkusz przy rurze i zaznacz na nim punkt odpowiadający środkowi rury. Wytnij w wykładzinie otwór o średnicy ok. 25 mm mniejszej niż średnica rury. Otwór wycinaj zaczynając od zgięcia - tak jak pokazano na rysunku. Ogrzej arkusz winylowy i wciśnij go w rurę. Odetnij nadmiar materiału nożem hakowym.

Zgrzewanie

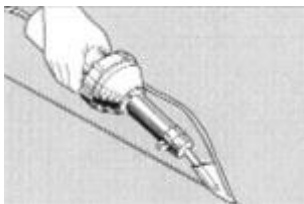

Otwory ściekowe, leżące w tej samej płaszczyźnie co podłoga. Ogrzej arkusz i zaznacz usytuowanie otworu przy pomocy pierścienia zaciskowego. Następnie wytnij niewielki otwór pośrodku oznaczonego otworu ściekowego. Ogrzej wykładzinę i wciśnij pierścień w otwór. Jeśli posłużyłeś się pierścieniem nastawnym, upewnij się, czy przylega on ściśle do krawędzi otworu. W celu dodatkowego uszczelnienia rozprowadza się warstwę silikonu pomiędzy arkuszem, a krawędzią pierścienia.

Do frezowania wszystkich złączy stosuje się frezarkę ręczną z ostrzem ze stopu twardego. Duże powierzchnie można frezować przy pomocy frezarki elektrycznej. Spawanie termiczne wykonujemy przy pomocy zgrzewarki termicznej wyposażonej w końcówkę do zgrzewania sznurowego (speed welding nozzle).

Zgrzewaj gorącym powietrzem przy użyciu końcówki do zgrzewania sznurowego .

Uwaga: wszystkie zgrzewy muszą ostygnąć przed odcięciem nadmiaru zgrzewu.

Odcinanie rozpocznij w miejscu, gdzie rozpocząłeś zgrzewanie. Zaleca się dwuetapową obróbkę zgrzewu: wstępną i wygładzającą. Nóż do odcinania nadmiaru zgrzewu zapewnia wykonanie obu etapów pracy. Po jednej stronie noża znajduje się ostrze do obróbki wstępnej, a po drugiej ostrze do wygładzania.

W celu uzyskania najlepszego rezultatu:

- kładź wykładzinę ściśle według instrukcji,
- używaj tylko klejów do podłóg winylowych polecanych przez firmę-producenta,
- dokonaj przeglądu podłogi po położeniu wykładziny,
- skontaktuj się z producentem, jeśli masz jakiegokolwiek wątpliwości, dotyczące instalacji wykładziny.

9. Roboty w zakresie usuwania gruzu

Gruz oraz inne materiały uzyskane z rozbiórek w wyniku robót remontowych, Wykonawca wywiezie na wysypisko śmieci i poniesie opłaty wynikłe z jego dowozu z miejsca budowy na wysypisko oraz koszty związane z utylizacją materiałów z rozbiórki. Uwaga: panele podłogowe rozebrać z należytą starannością i przekazać Inwestorowi.

opracował: